

Strada mea

Mahok Valeria

Strada mea

Strada mea cu nume de Luceafăr
Mă cheamă cu atâtea amintiri,
La poarta casei, teii puși de tata
Au vârsta mea și au îmbătrânit.

Dar strada și parfumul teilor sunt aceleași,
La fel ca amintirile ce au trecut,
Aud și-acum râset de bucurie,
Cum aș putea uita, ce-am petrecut.

În poarta casei văd pe mama și pe tata,
Cu ochii adânciți în tâmpile argintii,
Pe sora mea, înger între copii,
Ce-mi conduceau plecarea cu toții trei,
Căci mă chema grăbit al meu destin.

Acum, strada, ca și poarta, e pustie,
Doar mama între tei apare rar,
Cei dragi s-au dus chemați de zări pierdute,
Iar prietenii, către ale lor chemări.

Poate că într-o viață viitoare
Din nou cu toții ne vom întâlni,
Copilăria mai mult vom prețui,
Căci amintirea ei rămâne în instinct.